

Se'n niges och bockas till afsked i hast,
Och huset blir tomt, som det sopts med en qvast.

Men ute det blåser. — En Sandhamns-orkan
Ej blåser som folk, ty han blåser som fan.

Och bäst som man tror sig ha vägen för-ut,
Så blåser man ner emot krögarens knut.

I hörnet man får en ohyggelig by:
Fruentimmernas kjortlar de lyftas i sky.

Förargligt det är, ty det händer så snart
Att hufvudet höljs, men allt annat blir bart.

Så kommer man äntligen hem under tak,
Rätt glad att man ej blåst i Östersjöns vak.

